

Гръгнахъ отъ Петербургъ за театра на военнитѣ дѣйствія на 15 Юний 1877 година.

Не ми бѣше събиранieto дълго, нѣ по пѣтя трѣбваше да се отбиѣж по свои частни работи въ Харково при погълѣмия си братъ, така щото едва на петото денонощие, на разсѣмване на 21 Юний, стигнахъ въ Кишеневъ.

21-ий ЮНИЙ.

На станцията навалица и твърдѣ много военни; на записния пѣтъ стои влака на красния кръстъ. Командантинъ на станцията положително се намираше въ обсадно положение и не знае, какъ да се отърве отъ офицеритѣ, които се отнасяха къмъ него съ рзалични искания и запитвания. Всичко това напомняваше близостта на войната.

Въ Кишиневъ останахъ цѣло денонощие; трѣбваше да се яви на Губернския воински Началникъ и да вземѣ отъ него прѣдложение *) на понататашно пѣтувание до Букурещъ. Слѣзохъ въ гостилницата, най хубавата спорѣдъ думитѣ на пайгонджията, дѣто за отвратителна и гнѣсна стаичка вземаха 2 руб. за денонощие. «Това още нищо!» утѣшаваше ме стопанина, «пѣкъ когато живя тукъ Великия Князь, този сѣщия номеръ вѣрвеше 4 и даже 5 рубли». Обѣдвахъ долу въ общата гостилница, дѣто, вѣждѣ три часа по пладнѣ, събра се цѣла партия отъ сестри милосерди, приготвени за смѣтка на Великата Княгиня Александра Петровна и които стигнаха на послѣдѣкъ съ влака на красния кръстъ.

Между другитѣ азъ познахъ, старата си познайница С. П. Димитриева, която се отличаваше съ необичайно мъжество въ миналата сѣрбска война. **)

*) Прѣдложение, съ други думи, печатно обявление, съ записана фамилия, и означено количество тяжестъ, които имамъ право да возиъ безплатно. Спорѣдъ договора съ Ромѣния, прѣдложенията се приемаха чисти пари.

**) Г-жа Димитриева, въ вѣрмето на Джониевския бой, привързваше рани подъ неприятелскитѣ крумуни.